(1095) "बद स्थैर्ये" (I-भ्वादिः-51. सक. सेट्. पर.)

बादकः-दिका, बादकः-दिका, बिबदिषकः-षिका, बाबदकः-दिका, [1]बदरम्-बदरी, [A]बदन्-न्ती, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक-खदतिवत् (338) बोध्यानि ।

(1096) "बध बन्धने" (I-भ्वादिः-973. सक. सेट्. आत्म.)

'यत्तु बीभत्सते तत् स्याद् वैरूप्येऽर्थे बधेः सनि ॥' (श्लो. 120) इति देवः । [2]बीभत्सकः-त्सिका, [3]बीभत्सकः-त्सिका, [4]बीभत्सिषकः-षिका, [5]बाधकः-धिका; बीभत्सिता-त्री, बीभत्सयिता-त्री, बीभत्सिषिता-त्री, बाधयिता-त्री ;

— बीभत्सयन्-न्ती, बीभत्सयिष्यन्-न्ती-ती ;

बीभत्समानः, बीभत्सयमानः, बीभत्सिषमाणः ;

बीभत्सिष्यमाणः, बीभत्सयिष्यमाणः, बीभत्सिषिष्यमाणः ;

[B]बीभत्सितम्-तः-तवान्, बीभत्सितः, बीभत्सिषितः-तवान् ;

बीभत्सुः, [6]बीभत्सनः, बीभत्सयिषुः, बीभत्सिषुः ;

बीभत्सितव्यम्, बीभत्सयितव्यम्, बीभत्सिषितव्यम् ;

---

1. बाहुलकादरन्प्रत्ययः । 'षिद्गौरादिभ्यश्च' (4-1-41) इति गौरादिपाठात् स्त्रियां ङीष् ।

2. 'मान्बधदान्शान्भ्यो दीर्घश्चाभ्यासस्य' (3-1-6) इत्यत्र 'बधेर्वैरूप्ये' इति वचनात् वैरूप्यार्थे स्वार्थे नित्यसनि, अभ्यासस्य इत्वे दीर्घे च, 'एकाचो बशो भष्—' (8-2-37) इति भष्भावेन भकारे, धकारस्य चर्त्वे च रूपम् । एवं सर्वत्र प्रक्रिया ज्ञेया ।

3. स्वार्थसन्नन्तात् ण्यन्ते ण्वुलि, 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णिलोपे रूपमेवम् ।

4. स्वार्थसन्नन्तादिच्छासनि रूपमेवम् । असरूपप्रत्ययत्वात् इच्छासन्नन्तस्यापि प्रयोग इष्टः । तदुक्तं भाष्ये (3-1-7)' सरूपः प्रत्ययो नेष्टः सन्नन्तान्न सनिष्यते ॥ 'इति ।

5. 'अवयवे कृतं लिङ्गं समुदायस्य विशेषकं भवति ।' (भाष्यम्. 3-1-7) इति वचनात् बध इत्यत्रोक्तस्यानुदात्तेत्त्वस्य स्वार्थसनोऽभावे अर्थान्तरे बन्धनादिरूपे चुरादित्वमिति, तत्पक्षे ण्यन्तात् क्रमेण रूपाणि यथायथमूह्यानि ।

6. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति ताच्छीलिको युच् ।

A 'पलान्यखाद्यानि खदन् बदद्वपुः गदन्नवाच्यानि रदन् सतां मनः ॥' धा. का. 1.8.

B. 'स खल्वबीभत्सितवृत्तिरर्चां तवारभेतापि कृपां लभेत ॥' धा. का. 2. 38.